

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6110/2020
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., против тужене Општине Куршумлија, коју заступа Општински правобранилац, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2173/19 од 09.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2173/19 од 09.09.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2173/19 од 09.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 2173/19 од 09.09.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П 134/19 од 15.07.2019. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженој, као солидарном дужнику Модне конфекције „7 јули – 2012“ доо да му исплати дуг из пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 216/15 од 12.12.2015. године и то главни дуг у износу од 226.846,17 динара са законском затезном каматом од 23.04.2013. године до исплате и трошкове поступка у износу од 123.700,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Наложено је тужиоцу да туженој исплати трошкове поступка у износу од 13.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев да се наложи исплата дуга туженој, као солидарном дужнику Модне конфекције „7 јули – 2012“ доо, у односу на

коју тужилац има утврђено потраживање правноснажном пресудом. Наиме, нижестепени судови су утврдили да тужилац није доказао да је према Модној конфекцији „7 јули – 2012“ доо покренуо извршни поступак ради наплате свог потраживања по основу извршне исправе – правноснажне пресуде, у којем би се евентуално утврдило да извршни дужник нема средстава и имовине на којој би се спровело извршење, а што је обавезан услов за испуњење обавезе од стране солидарног дужника. Такође, у односу на Модну конфекцију „7 јули – 2012“ доо окончан је поступак принудне ликвидације у којем поступку је тужилац пропустио да пријави своје потраживање и покрене стечајни поступак, односно истиче разлоге због којих се стечајни поступак не спроводи, а што је битно за оцену примене члана 14. став 1. Закона о стечају.

О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Тужба ради дуга поднета је дана 29.03.2019. године, а вредност предмета спора је износ од 226.846,17 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић